

Svar:

For så vidt angår betydningen og rækkevidden af artikel 240, henvises til det tidligere afgivne svar på udvalgets spørgsmål nr. 4.

Der foreligger ikke fra Rådets eller Kommissionens side fortolkninger, der strider herimod.

Spørgsmål 41:

Mener regeringen det muligt for Danmark at bevare sit marked for landbrugsvarer i England, når disses priser ved indmeldelse i fællesmarkedet stiger til det højere niveau i fællesskabet?

Svar:

Det er endnu ikke muligt at udtale sig nærmere om højden af det planlagte fælles prisniveau for landbrugsvarer i Fællesskabet. De i januar 1962 af de seks vedtagne markedsordninger m. v. for landbrugsvarer fastlægger midlerne til etablering af det fælles prisniveau, men indeholder ikke bestemmelser, hvoraf man kan udlede prisniveauets højde, ud over at den tyske og den franske kornpris er blevet sat som henholdsvis loft og bund for den fælles kornpris. Man kan dog gå ud fra, at Fællesskabets prisniveau for landbrugsvarer vil blive højere end det nuværende britiske prisniveau, men Storbritannien vil utvivlsomt søge at opnå en så langsom tilpasning til det højere prisniveau som muligt. Under disse omstændigheder vil den årlige prisstigning for landbrugsvarer på det britiske marked være af en relativt beskedent størrelsesorden. Da man samtidig må vente en stigning i realindkomsterne i Storbritannien, bl. a. som følge af tilslutningen til Fællesmarkedet, skulle der efter regeringens opfattelse være grundlag for at regne med, at Danmark stort set vil kunne bevare sit marked for landbrugsvarer i Storbritannien, selv om man ikke kan se bort fra, at en vis regulering af de danske eksportmængder vil kunne blive nødvendig for visse varer i en overgangsperiode.

Spørgsmål 42:

Regeringen har udarbejdet sine beregninger over følgerne for dansk erhvervsliv

ved indmeldelse henholdsvis ikke-indmeldelse i fællesmarkedet ud fra den forudsætning, at såvel England som Norge, Sverige, Finland, Østrig, Schweiz og Portugal tilslutter sig Romunionen.

Hvorpå bygger regeringen sin tro på, at samtlige disse lande vil tilslutte sig og kunne blive tilsluttet?

Svar:

Da Storbritannien og Danmark i sommeren 1961 besluttede at anmode om forhandlinger med henblik på at blive optaget i Det europæiske økonomiske Fællesskab, skete det i fuld forståelse med de øvrige EFTA-lande. Under de drøftelser, som ved den lejlighed fandt sted mellem EFTA-landene, var det den almindelige opfattelse blandt disse lande, at de alle burde tilknyttes ét samlet europæisk marked. Siden da har Storbritannien og Danmark ansøgt om medlemskab af Fællesskabet, Sverige, Schweiz og Østrig har søgt om association, medens Norge forventes i begyndelsen af april at ville træffe sin endelige beslutning om at søge medlemskab. Også Portugal tør formodes at ville træffe en beslutning i sagen i nær fremtid. Det ses ikke, at denne udvikling indebærer noget, som tilsiger, at regeringen burde have anvendt andre forudsætninger for sine analyser og beregninger.

Spørgsmål 43:

Hvilke finansielle ydelser vil der kræves af Danmark ved indtræden i fællesmarkedet?

Svar:

Såfremt Danmark ved tilslutning til fællesmarkedet sættes i bidrag til de finansielle institutioner efter samme retningslinjer som de øvrige medlemslande, må de finansielle engangsforspligtelser, der forfalder straks eller senere, antages at blive følgende:

a) Danmark må i Den europæiske Investeringsbank tegne en kapital på næppe under 40 og næppe over 50 mill. dollars. Forudsættes det, at Danmark tegner 45 mill. dollars, skal en fjerdedel — ca. 75 mill. kr. — indbetales, medens resten — ca. 235 mill. kr. — får karakter af garantikapital. Garantikapitalen på ca. 235 mill. kr.